

ELENA ZOIȚA

cl. a VI-a, Școala nr. 2, Piatra-Neamț

De vorbă cu îngerul păzitor

Aș vrea să vă relatez o discuție pe Messenger. O voi transcrie neschimbată, exact așa cum a avut loc.

***

Slujitorul Domnului: Bună, ce mai faci?

Eu: Bine... cine ești?

Slujitorul Domnului: Un înger al Domnului. Îngerul tău păzitor!

Eu: Da... sigur...! Dumnezeu are internet?!

Slujitorul Domnului: Da! Sigur! Tocmai și-a făcut contract la RDS. L-a trimis pe Sfântul Petru să se ocupe de asta. Încă nu am învățat să umblăm pe laptop cum trebuie...

Eu: Ha-ha-ha! Nu știu cine ești, dar ești amuzant, pe cuvântul meu! Acum te întreb însă serios: cine ești?

Slujitorul Domnului: Ți-am zis deja: Îngerul tău păzitor. Crezi că mint?

Eu: Păi... nu am mai întâlnit pe nimeni care să zică așa ceva, că este Îngerul meu păzitor. Să zicem că te cred... Cum îmi demonstrezi că nu ești un impostor?

Slujitorul Domnului: La tine e soare acum, nu? Închide ochii! Numără până la 3! Când vei deschide ochii, va fi o furtună și un fulger va spinteca mijlocul aleii pe care o vezi.

Eu: Bine! (Închid ochii. Număr până la 3. Deschid ochii. E furtună. Un fulger cade drept în mijlocul aleii.)

Eu: Acum e într-adevăr ciudat. (Mai număr o dată până la 3. Când deschid ochii, e soare din nou.)

Slujitorul Domnului: Acum mă crezi?

Eu: Da... domnule...

Slujitorul Domnului: Nu te strădui să fii politicos. Voiam doar să vorbim. Apropo, Dumnezeu mi-a zis să-ți transmit să nu te sperii, e normal să ai suspiciuni. Nu e supărat pe tine...

Eu: Țăăăă... daaaaa... sigur... Și... de ce ai vrut să vorbești cu mine? S-a întâmplat ceva?

Slujitorul Domnului: Nu s-a întâmplat nimic! Voiam doar să-ți spun că nu trebuie să te descurajezi. Muncește și vei avea tot ceea ce-ți dorești! Fii aproape de prieteni și de cei care țin la tine! Fii bun cu toți, căci nu poți ști ce-ți va aduce ziua de mâine. Nu-ți face griji! Totul va fi bine! Relaxează-te, ești deja perfect!

Eu: Mulțumesc de sfaturi...

Slujitorul Domnului: Și lucrul cel mai important! Nu uita: Dumnezeu te iubește necondiționat. Și dacă el poate, și tu poți! Ai încredere în tine! Acum trebuie să ies! Șefu' e „on-line” și trebuie să avem o conferință cu Sfântul Andrei. Tocmai s-a întors din Spania. Pa!

Eu: La revedere, dar...

Tilică – spaima din vecini

Bună! Sunt eu! Mă cunoașteți, desigur. Sunt prietenul vostru din umbră. Sunt chiriașul vostru veșnic flămând. Degeaba încercați să scăpați de mine! Am prea mulți frați. Vă promit că, dacă mă hrăniți cu cât de puțin, nu vă voi face probleme. Nu v-ați dat încă seama cine sunt? Bine, bine, vă zic! Sunt Chiț, șoricelul. Dar... am să vă spun restul imediat. Acum trebuie să mă ascund...

Ufff! A trecut! Era... Tilică! Cine e Tilică? Brrr! Nici nu vreau să mă gândesc! Are patru picioare cât niște copaci, acoperite de solzi mari! Are colții lungi cât... Dunărea și mai ascuțiți ca niște cuțite. Mă înfioară și gândul la el. Se strecoară neauzit pe după tufișuri, te surprinde pe la spate și... Hap! Te-a înghițit! Din cauza lui nu pot dormi noaptea. E un monstru. El e motanul Tilică, spaima din vecini!

– Bunăăă! Mă numesc Tilicăăă! Nu ascultați tot ce vă spune Chiiiiiiț! A vrut mereu să fie olimpic la română și obișnuiește să exagereze cu hiperbolele despre mine. Nu am picioarele cât niște copaci. De fapt, nu sunt mai lungi decât un pix. Solzii abia se zăresc. Am doar o blăniță albă și zgribulită. Colți cât Dunărea? Ascuțiți ca niște cuțite? Aș vrea eu! Măcar așa aș putea speria și eu un șoarece decent. Nici măcar lui Chiț nu îi e așa de frică de mine și eu o știu! Exagerează ca într-o compunere la română. Acum mă strecor neauzit, fiindcă nu vreau să-l trezesc pe Killer, pechinezul ăla care mă urmărește mereu. Iar povestea cu surprinsul pe la spate și mâncatul, ei bine, aceea e adevărată! Pentru că, da! Eu sunt Tilică, spaima din vecini! Doar că... spaima muștelor!

Forța naturii